

Het mooie achterland van de

COSTA BLANCA

Hugo Renaerts

Het mooie achterland van de

COSTA BLANCA

Hugo Renaerts

De Costa Blanca, de Witte kust, is een populaire vakantiebestemming. Uitgestrekte zandstranden nodigen de zonnebaders uit tot een rustige (?) vakantie, vaak temidden van duizenden andere vakantiegangers. Maar het binnenland van de Costa Blanca, de provincie Alicante, heeft ook veel te bieden op allerlei gebied.

Interessante steden zoals Elche met het grootste palmbos van Europa, Orihuela met zijn dozijnen paleizen, Alcoy met zijn vele bruggen over de beddingen, Cocentaina met zijn middeleeuws centrum, Finestrat met zijn schilderachtige straatjes, Castalla met zijn prachtig kasteel, Novelda met zijn centrum in Jugendstil...

Maar vooral de natuurliefhebber wordt hier verwend. De oude moorse valleien die zowel met de auto als te voet doorkruist kunnen worden, de uitgestrekte bergketens van Aitana, Mariola, Maigmó, Xorret, Aixà, Cid, Puig Campana, Ponocho...

De natuurparken van El Hondo, de lagunen van La Mata, Marjal de Pego-Oliva,

De kastelen van Novelda, Elda, Petrer, Sax, Villena, Castalla, Biar...

Het binnenland van de Costa Blanca is rijk aan natuur, cultuur en avontuur.

Het westen van de provincie bestaat uit verspreide bergketens en de brede valleien van de rivieren Segura en Vinalopó en hier liggen de grootste steden. Het oosten is bergachtiger en hier liggen de kleine dorpen in de valleien.

Het is heel jammer dat in augustus 2022 een brand, uitgebroken door het inslaan van een bliksem, grote delen van de mooiste valleien van zijn bossen heeft ontdaan. Vijf dagen lang heeft de brandweer gestreden om het vuur meester te kunnen worden en meer dan 12.000 hectare natuurgebied gingen in de vlammen op.

Maar dat komt wel weer goed.

Het binnenland blijft een grote aantrekkingskracht uitoefenen voor wie niet alleen twee of drie weken aan het strand wil liggen.

Zin om dat allemaal te ontdekken?

Achterin vindt u een kaart van de provincie Alicante met de nummers die verwijzen naar de ligging van de beschreven steden, dorpen, bergen, valleien, kastelen en natuurmonumenten.

Deel 1: de steden (zwarte nummers)

Elche (1)	10
Orihuela (2)	16
Alcoy (3)	24
Cocentaina (4)	31
Biar (5)	35
Villena (6)	42
Bocairent (7)	47
Castalla (8)	52
Crevillent (9)	53
Aspe (10)	54
Banyeres de Mariola (11)	55
Petrer (12)	56
Jijona (13)	57
Agost (14)	58
Pego (15)	59
Ibi (16)	60

Deel 2: de dorpen (blauwe nummers)

Adzubieta (17)	64
Agres (18)	65
Finestrat (19)	66
Guadalest (20)	67
Polop (21)	68
Confrides (22)	69
Sella (23)	70
Relleu (24)	71
Planes (25)	72
Torremanzanas (26)	73
Catral (27)	74

Deel 3: de Bergen (purper nummers)

Sierra de Aitana (28)	77
Sierra de Bernia (29)	79
Sierra de Mariola (30)	80
Sierra de Serella en Xortà (31)	82
Sierra de Maigmó (32)	84
Sierra de Segaria (33)	85
Sierra de la Carrasqueta (34)	85
Sierra de Salinas (35)	86
Sierra de Migdía (36)	86

Deel 4: de valleien (groene nummers)

De valleien van Pego (37)	
Vall de Laguar	88
Vall de Gallinera	89
Vall d'Ebo	96
Vall d'Alcalá	97
Vallei van Guadalest (38)	98
Vall de Pop (40)	99
Vallei van de Serpis (39)	100

Deel 5: de kastelen (rode nummers)

De kastelen waarvan we de stad hebben beschreven,
staan bij het zwarte nummer van die stad.

Elda (41)	104
Forna (42)	105
Sax (43)	106
Cox (44)	107
Novelda (45)	108
Andere kastelen in ruïne	109

Deel 6: natuurmonumenten (oranje nummers)

De oudste olijfboom van Spanje (46)	119
De broeders van de Serella (31)	120
De Arcos de Atanços (31)	121
Het forat van de Gallinera (37)	122
De zoutberg van Pinoso (47)	123
De 'tunnel' van de Bernia (29)	124
De 'simas' van Vall d'Ebo (37)	125
De Hellekloof (37)	126
De Pan van de Reus (48)	127
El Hondo (49)	128
De grot van de Kandelaar (50)	129
De grot van de Krullebol (51)	130
Pou Clar (52)	131
Overzichtsk kaart	132-133

Deel 1 - de steden

De belangrijkste steden in het binnenland liggen in het westen van de provincie, in de vruchtbare vlakten langs de oever van de rivieren Segura en Vinalopó. Dit zijn ook de historische steden die de meeste monumenten bieden, omdat ze een rijke geschiedenis achter de rug hebben.

De rivier Segura ontspringt in de provincie Jaen en loopt in de provincie Alicante door de landbouwvlakte van het gewest Vega Baja, om in de Middellandse Zee uit te monden bij Guardamar del Segura. De belangrijkste plaatsen langs de oever zijn Orihuela, Almoradí en Formentera.

Langs de Vinalopó, die ontspringt bij Banyeres de Mariola, liggen o.a. Banyeres, Villena, Sax, Elda-Petrer, Novelda, Monforte del Cid en Elche. Deze rivier vormde in de Middeleeuwen lange tijd de grens tussen de koninkrijken Aragón en Kastilië, die ieder een gebied heroverd hadden op de moren.

Langs de oever vinden we dan ook de 'grenskastelen' tussen die twee oude koninkrijken, bekend als de 'kastelen van de Vinalopó', de beste bewaarde van de hele provincie. De rivier doorkruist de provincie bijna in rechte lijn van noord naar zuid, alvorens zich bij Santa Pola in de Middellandse Zee te storten.

De grootste steden in de provincie, zonder rekening te houden met de kustplaatsen en ons richtend naar het aantal inwoners, zijn in volgorde Elche (234.200), Orihuela (78.900), Alcoy (59.000), Villena (34.000), Petrer (34.000), Novelda (25.600), Aspe (20.500), Castalla (10.700) en Pego (10.200).

In tegenstelling tot de kleinere steden en dorpen in het binnenland van de Costa Blanca, is de landbouw zo goed als verdwenen en de meeste steden hebben nu wel een industrie die de economie draaiende houdt.

Elche (1)

Elche, in het Valenciaans Elx, is een van de belangrijkste en grootste steden uit de provincie Alicante. De stad ligt langs de oever van de rivier Vinalopó en is de hoofdstad van het gewest Bajo Vinalopó, met bijna 200.000 inwoners.

De stad werd door de Iberiërs gesticht in de vijfde eeuw voor onze jaartelling onder de naam Helike. Toen de Romeinen Spanje in bezit namen, won de stad aan belang en werd bevolkt door veteranen uit de Cantabrische Oorlogen. De naam veranderde toen in Colonia Iulia Illici Augusta.

Het waren de islamieten die, na de verovering van de streek, de stad haar huidige ligging gaven. Na de herovering door de christelijke troepen, in het midden van de dertiende eeuw, ging Elche deel uitmaken van het koninkrijk Kastilië. Tussen 1960 en 1970 volgde een grote bevolkingsaanwas ten gevolge van de industrie, met vooral de schoenenindustrie, die belangrijke merken op de markt bracht, zoals Pura López, Panama Jack en Kelme.

Het grootste palmbos van Europa

Wie Elche hoort, denkt aan Palmen. El Palmeral, het palmbos van Elche, ligt in het centrum van de stad. Het is het grootste palmbos van Europa en wordt in oppervlakte alleen overtroffen door enkele Arabische palmbossen. Het waren de Feniciërs die de dadelpalm naar Europa brachten, maar de grootste aanplantingen gebeurden door de Arabieren, nadat die de streek hadden veroverd in het begin van de achtste eeuw. Het palmbos van Elche werd in 2000 door de UNESCO opgenomen in de lijst van Cultureel Werelderfgoed.

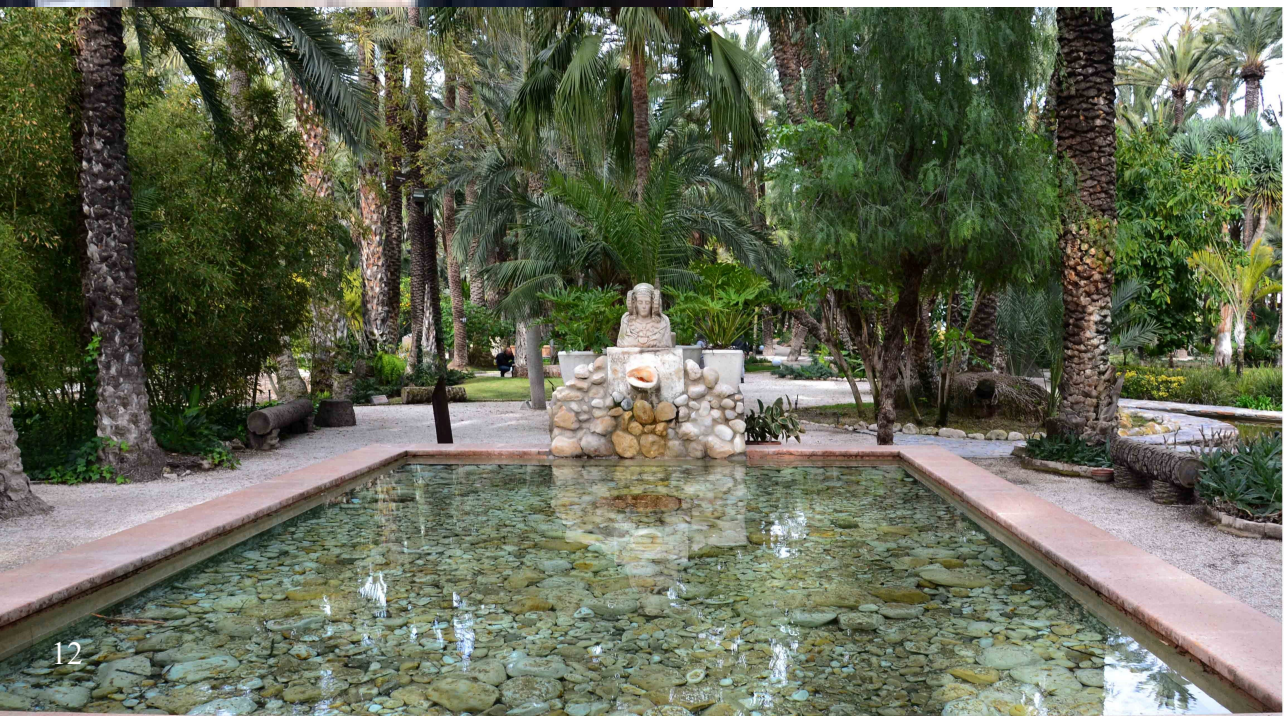
Het is niet één groot palmbos, want de bevolkingsaanwas heeft intussen wel gaten geslagen tussen de palmen. Nu is het palmbos verdeeld in verschillende tuinen, waarvan het gemeentelijk park de grootste en belangrijkste is. Het park toont nog steeds de Arabische invloeden en is opgesmukt met fontein en vijvertjes en wandellanen, waar eenden, zwanen en duiven zich uitstekend thuis voelen. Er is ook een openluchttheater en een groot kinderspeelpark.

Indrukwekkend op botanisch gebied is de tuin van de Pastoor, een tuin van 13.000 vierkante meter, waarvoor men entree betaalt. Het is dan ook een botanisch juweeltje waar men niet alleen de palmen kan bewonderen, maar honderden andere planten en bomen én een grote collectie cactussen.

De naam komt van de priester José Castaño Sánchez, die eigenaar van de tuin was tot 1918. De trots van de tuin is de Keizerlijke Palm. De *Palmera Imperial* is vernoemd naar keizerin Elisabeth van Oostenrijk, bekend als Sissi, die de tuin in 1894 heeft bezocht. Het bijzondere van deze boom van 160 jaar oud, is dat hij op anderhalve meter van de grond acht vertakkingen kreeg, die hem de vorm van een kandelaar gaven.

De stad

Het ontbreekt Elche niet aan grote monumenten. Maar die staan verdeeld in wat eens het oude centrum was, een centrum dat ondertussen werd ingenomen door moderne gebouwen, waartussen die monumenten een beetje verloren staan. Allereerst vermelden we de basiliek van Santa María, tussen de zeventiende en achttiende eeuw gebouwd op een vroegere moskee

Na de herovering werd die vervangen door een eerste tempel in gotische stijl, waar in de tweede helft van de vijftiende eeuw de beroemde voorstelling van het Mysterie al werd opgevoerd.

In de zestiende eeuw werd een andere, grotere kerk gebouwd, die in 1672 door een storm werd verwoest. Daarna werd de huidige kerk gebouwd, die meer dan een eeuw later, in 1784, werd voltooid. Aan de buitenzijde is het meest in het oog springende element het portaal aan de westkant, in barokstijl.

De basiliek werd tijdens de Spaanse Burgeroorlog gedeeltelijk vernield door de republikeinse troepen, maar daarna oordeelkundig gerestaureerd.

Het tabernakel van het hoofdaltaar werd in marmer vervaardigd in Napels. Het loont de moeite om de klokkentoren te beklimmen en te genieten van het uitzicht over de stad en de palmbossen.

Merkwaardig is de Toren van Calahorra, een rechthoekige Arabische verdedigingstoren uit het einde van de twaalfde eeuw. Hij maakte deel uit van de stadsmuren, die in de Middeleeuwen Elche omsloten, en verdedigde de stadspoort vanuit de richting Alicante. Een ander gebouw, de Raadstoren uit de vijftiende eeuw, is momenteel de zetel van het gemeentebestuur.

Het kasteel, bekend als het paleis van Altamira, werd in de vijftiende eeuw gebouwd aan de oever van de rivier Vinalopó als woning van de Heer van Elche. Waarschijnlijk werd het gebouwd op de resten van een vroeger Arabisch kasteel.

Een andere toren is de toren van Gall, recenter van bouw, namelijk uit 1928 en in Valencianse Jugendstil, met neo-mudejarse invloeden. Hij werd gebouwd door een inwoner van Cuba. Op de Plaza del Ayuntamiento staat de sculptuur *La Crítica* van de beeldhouwer Joan Castejón, een van zijn belangrijkste werken.